

Høgni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
virðislønina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Sum í einum Fellinifilmi

Enn ein vín-smakking, tann triðja – og tíverri tann seinasta – tann dagin.

Lagið var gott. Vit komu til ein vingarð um kvöldið. Minnst ikki, hvussu staðið kallast.

Havi helst ongantíð vitað tað, kanska eina stutta løtu tann dagin, tá eg skeitti í skránnu. Sama ger. Tað var onkra staðni har norðuri í Italia, á Milanoleiðini.

Familja eigur garðin sum allastaðni har, trý ella fyra ættarlið í somu húsum. Tey bjóðaðu okkum inn, settu á borðið og skonktu í gløsini.

Sum í einum Fellinifilmi.

Ein ung kvinna, ivaleyst ein dóttir teirra tilkomnu í húsunum, øðrum ættarliði, var við barn, so hon gjørdi einki. Sat á einum beinki saman við mammu sínari og brosaði til okkum øll, eitt skálkabros hálva leið og vælvera og gleði annars.

Í svørtum kjóla, sum var gliðin niður av økslini á annan armin. Ella skumpaður. Legði ikki í at lyfta upp aftur á økslina.

Hon sat úti við vegin í stóra rúminum, men fylti tað kortini, rúmið.

Magna mater um nakrar mánaðir.

Sum í einum Fellinifilmi.

Vit fingi at eta, og vit smakkaðu vín. Og hon bara sat har brosandi o g

eygleiddi menninar, sum arbeiddu, bóru inn og bóru út.

Veit ikki, hvussu er við barnsburðarfarloyvinum í Italia. Neyvan sum her hjá okkum, har kvinnurnar ikki fáa arbeið ella sleppa at arbeiða í eitt ár eftir, at tær hava átt.

Kanska vónar hon, okkara komandi mamma, at fáa ein son. Ella tveir synir.

Sigst, at mammurnar í Italia eru best við synirnar. Sum í Føroyum.

Spiltir av móðurkærleika, spiltum móðurkærleika.

Vit drekka vín og látast sum hava vit skil fyri tí. Hetta er betri enn hitt, sum vit fingi í áðni. Hóast vit ongan mun smakka. Sleingja vínið í glasinum, lukta, smakka og sleingja vínið aftur, hesa ferð í munninum. Svølgja so og smílast væl hýrd. Sum hava vit skil fyri víni.

Onkur sigur, at hefur tú ikki skil fyri víni, smakkar tú ikki mun á 80 kronum og 400, so drekk tað bara, uttan alt hatta snobbuta hóvastákið. Drekk tað sum vatn. Lat vera við at spæla tað, tú als ikki ert. Vínkennari.

Var hon vøkur, unga kvinnan, sum var við barn og bara sat har og brosaði við berari øksl.

Ikki objektivt vøkur. Hon var eingin glansmynd, tibetur. Men subjektivt var hon vøkur. Slíkt sum vakurleiki hjá kvinnum fær ongan tíð verið ein objektiv meting. Hon er bara subjektiv. Glansbíløt eru

ongantíð vøkur. Tey eru, ja, tann beri glansur og kitsch.

Vakurleikin kemur innanífrá. Tað er bara at duga at siggja hann, varnast hann. Hámeta hann.

Sum í einum filmi hjá Fellini.

Saman við víni verður alt vakurt og gott, siga tey. Men hon var eisini vøkur, helt eg, áðrenn vínið kom á borðið og í glasið og í búkin og í blóðið.

Nú hefur hon kanska átt, kanska ikki, hetta var í oktober í fjør.

Eg dugi ikki at siggja á kvinnum, hvussu langt, tær eru komnar, als ikki. Hvussu leingi tær hava verið í fleirtali.

Vit fingi okkara vín og okkara mat, søgdu góða nátt og fóru gjøgnum náttina til gistingarhúsið.

Kanska hefur hon hjálpt teimum at rudda borðini og vaska upp. Neyvan tó. Hon sat har á beinkinum við sínum búki og sínum brosi og bíðaði. Pávin vælsignaði hana. Hon lyfti svarta kjólan upp aftur á økslina.

Eg visti alt fyri eitt, eg sá hana, at hana skrivi eg um, tá eg komi heim. Eg kundi tikið myndir, men eg taki ikki myndir.

Ein mynd sigur meira enn 1000 orð, verður sagt. Ein klumma sum hendan er 621 orð, so hon sigur ikki líka nógv sum ein mynd hevði gjørt. Hon krevur heldur ikki samtykki.

Sum í einum Fellinifilmi eru myndirnar frá kvøldinum í vingarðinum har norðuri í Italia.

EIRIKUR LINDENSKOV BLAÐSTJÓRI Í 20 ÁR

Igjár vóru 20 ár liðin, síðani Eirikur Lindenskov var settur í starv sum blaðstjóri á Sosialinum. Síðani 2011 hevur hann verið ábyrgdarblaðstjóri.

Eirikur Lindenskov byrjaði sum blaðmaður á Sosialinum 1. juli í 1996, og frammanundan hevði hann gjørt nógv freelancearbeiði fyri blaðið. Tá ið Eirikur var settur sum blaðstjóri, skuldi hann serliga taka sær av at menna blaðredaktiónina, nútímansgera blaðframleiðsluna og standa fyri nýggja átakinginum við Internet-Socialinum.

Nógv er hent við tøkni og menning á Sosialinum hesi árin síðani. Øll blaðframleiðslan varð talgilt og nútímansgjørd. Internet-Socialurin var fyrsta føroyska blaðið við regluligari útgávu á netinum. Og seinni gekk Sosialurin undan við at skriva internet-tíðindi til Portal.fo, sum Føroya Tele átti. Tá ið Portalurin í 2013 varð seldur, menti Sosialurin nýggju tíðindasíðuna In.fo. Í 2005 flutti Sosialurin úr blaðhúsinum á Argjum og í Miðlahúsið í Vágshotni, og tá tók Eirikur Lindenskov eitt óvanliga stórt tak við at gera flytingina til veruleika.

Eirikur Lindenskov hevur sum blaðstjóri verið í miðdeplinum fyri stóru menningini á Sosialinum øll hesi árin, og hann hevur verið iðin og áhaldandi í arbeidnum at menna Sosialin til eitt veruligt miðlahús við fleiri miðlapallum.

Eirikur Lindenskov er sera arbeidssamur, og hann er góður skribentur og eygleiðari. Umframt at hava ábyrgd og standa fyri dugir Eirikur eisini at røkja so at siga allar aðrar uppgávur í Miðlahúsinum, og mangan eru boð eftir honum, um okkurt er galið við tøkni, forritum, internetsambandi, servarum, eini hurð, einum vindeygad ella hvat tað skal vera. Hann er sjáldan ráðaleysur, og hann kann loysa fløktar tøknilupulleikar og einfaldar handverkarauppgávur.

Eirikur Lindenskov hevur tíðindi og skrivning í blóðinum, og hann kann skriva tær skjótu tíðindagreinarnar til In.fo, nær á døgnum tað skal vera. Eirikur skrivar eisini greinar, greiningar og oddagreinir til Sosialin og atknýttar útgávur.

Eirikur er róligur av lyndi, og hann órógvast ikki av trýsti – líkamikið um nógv skal gerast eftir stuttari stund í evstu løtu, ella um tað onkuntíð er rumbul

kring greinar ella dekning hjá Sosialurin. Eirikur fer ikki upp á flákra, men hevur fast fótafesti, líkamikið um klokkan andar hann í nakkan ella misnøgd fólk gera vart við seg.

Eirikur Lindenskov er havnamaður og hevur útbúgving sum lærari. Mamman er Jóna fødd Jacobsen og ættað úr Fuglafirði, og pápin er Jacob Lindenskov úr Havn.

Jacob Lindenskov varð valdur á ting í 1958 og var seinni bæði landsstýrismaður og fólkatingsmaður. Politikkur og samfelagsviðurskipti fylti nógv í heiminum í Torfinsgøtu, og tá ið Jacob hevði nógv við Sosialin, sum tá helt til á Heysgsbreyt at gera, ber til at siga, at Eirikur snoddaði til samfelagsspurningar, politikk og miðlar frá barnaárunum av.

Eirikur eigur systrarnar Elin og Biritu. Hann er giftur Ingun Schiller, ið er ættað úr Havn og arbeiðir sum lærari. Børnini hjá teimum eru Anna og Jónas, og bústaðurin er í Hoyvík.

Vit takka fyri gott samstarv hesi árin og ynskja alt tað besta framtíð.

Starvsfelagar